

Παναγιώτης Μαυροειδής

1. Η πτώση της κυβέρνησης Μπαρνιέ μέσω της υπερψήφησης της **πρότασης δυσπιστίας** στο κοινοβούλιο, είναι απολύτως φυσιολογική. Η κυβέρνηση Μπαρνιέ δεν απώλεσε κάποια πλειοψηφία που είχε. Ήταν από την αρχή μια **διορισμένη προκλητικά από το Μακρόν κυβέρνηση μειοψηφίας**. Θα έμενε στη θέση της μόνο στη βαθμό που δε θα της κουνούσε η αντιπολίτευση την καρέκλα. Κανείς δε φεύγει αν δεν τον διώξουν.

2. Ο Μπαρνιέ είναι ο **τέταρτος πρωθυπουργός** στη Γαλλία που **παίρνει δρόμο σε διάστημα ενός έτους**. Η Γαλλία δεν είναι η μόνη μεγάλη χώρα της ΕΕ που κλονίζεται ή ανατρέπεται η κυβέρνησή της. Ήδη η κυβέρνηση **Σόλτς στη Γερμανία** έχασε τη «δεδηλωμένη» και βαίνει προς το τέλος της σύντομα. Την ίδια στιγμή, το πολιτικό σύστημα των **ΗΠΑ** είναι σμπαράλια, ενώ στη **Βρετανία** και σχεδόν σε όλη την Ευρώπη είναι σχεδόν αδύνατο μια κυβέρνηση να εξαντλήσει τετραετία ή να επανεκλεγεί. Όλος ο καπιταλιστικός κόσμος βαδίζει σε «δρόμους που καίνε» και αυτό εκφράζεται στη **χρεωκοπία των αστικών κομμάτων** και την **αστάθεια** του πολιτικού συστήματος.

3. Οι κυβερνήσεις πέφτουν και οι κοινοβουλευτικοί συσχετισμοί «δε βγαίνουν», διότι τελικά όλοι πατάνε σε πυρακτωμένο έδαφος:

Ποια κυβέρνηση της Γαλλίας θα μπορούσε «αβρόχοις ποσί» να περάσει ένα **πρόσθετο ποσό 63 δισ.** (πρόσθετοι φόροι+εξοικονόμηση μέσω περικοπών), ώστε να πάει το **έλλειμμα από 6,1% σε 5%** (η ΕΕ απαιτεί μέγιστο έλλειμμα **3%!**);

Και ποια αντιπολίτευση θα γλύτωνε την πλήρη απαξίωση αν δεν έκανε το αυτονόητο; Ανάλογα, ποιος Σολτς μπορεί να αντιμετωπίσει «αναίμακτα» τις συνέπειες της **επιλογής πολέμου** που έχει κάνει η Γερμανική αστική τάξη;

4. Έχει σημασία να δούμε πόσο προσεκτικά η Γαλλική ακροδεξιά μεθοδεύει να ηγηθεί του δεξιο/ακροδεξιού στρατοπέδου, επιδεικνύοντας ταξική υπευθυνότητα. Έτσι, ο Έρικ Σιοτί, πρώην πρόεδρος των Ρεπουμπλικανών και νυν επικεφαλής της παράταξης «**Ένωση της Δεξιάς για τη Δημοκρατία**» που έχει συμμαχήσει με την **ακροδεξιά Εθνική Συσπείρωση** δήλωσε από το βήμα της Εθνοσυνέλευσης ότι ο προϋπολογισμός της κυβέρνησης Μπαρνιέ «**δεν θα περικόψει τις δημόσιες δαπάνες, αλλά θα αυξήσει τους φόρους**».

Η δε **Λεπέν** απευθυνόμενη στον Μπαρνιέ πρόσθεσε: «**Έδωσες μόνο μία απάντηση: φόρο, φόρο και περισσότερο φόρο**». Με λίγα λόγια, λένε με νόημα: «**Κόψε δαπάνες και εδώ είμαστε, είναι θέμα μίγματος**».

Και για να μην υπάρχει αμφιβολία η Λεπέν συμπλήρωσε με νόημα: «*Μας αναγκάζετε να συνδυάσουμε τις φωνές μας με την άκρα αριστερά*».

5. Πάμε τώρα και στην **αριστερά** με ή χωρίς εισαγωγικά. Το **Σοσιαλιστικό Κόμμα PS** της Γαλλίας δήλωσε ότι θα ενεργήσει **υπεύθυνα** για να βοηθήσει στην εξεύρεση νέας κυβέρνησης μετά την πιθανή απομάκρυνση του Μπαρνιέ. «*Οι Σοσιαλιστές θα κάνουν το χρέος τους*», δήλωσε ο Βαλό ενόψει της ψηφοφορίας για τις προτάσεις δυσπιστίας που αναμένεται να ανατρέψουν την κυβέρνηση, ζητώντας πρωθυπουργό από την αριστερά και έναν “*ευρύ συνασπισμό σε όλο το πολιτικό φάσμα χωρίς την ακροδεξιά*”.

Μέσα σε ένα κλίμα πρωτοφανούς **πολιτικής κρίσης** και **εύφλεκτης κοινωνικής οργής**, η **Ανυπότακτη Γαλλία** πάει λίγο παραπέρα και περιορίζεται στο να ζητήσει την **παραίτηση του Μακρόν**, ζητώντας παράλληλα «*πρόωρες προεδρικές εκλογές*». Φυσικά και δεν είναι αυτή η απάντηση!

Εδώ βέβαια υπάρχει το **κομβικό ερώτημα**: Όταν υπάρχει κρίση στο πολιτικό/οικονομικό πλαίσιο αστικής διακυβέρνησης και απόσπασης κοινωνικής συναίνεσης, η αριστερά οφείλει να δηλώσει παρούσα στην εκλογική «*διέξοδο από την κρίση*» ή λέει «*χαίρε κρίση*» και την οξύνει, μεταφέροντας την **ταξική και πολιτική διαπάλη** στο επίπεδο της **ανατρεπτικής δράσης του εργατικού κινήματος**;

Φυσικά υπάρχει το αντεπιχείρημα: «*Τώρα δεν γίνεται αυτό*». Άραγε όμως τι φταίει από «*χθες*» που δεν γίνεται «*τώρα*»; Και κυρίως, αν δεν αλλάξει η αριστερά ρότα έστω «*τώρα*», θα υπάρχει ποτέ κάποιο «*αύριο*», όπου θα μπορεί να βαδίσει πράγματι ένα **επαναστατικό δρόμο** στις «*στροφές*» των πολιτικών κρίσεων;